

Szerkesztési iroda:
Csik-Szereda
Györgyjakab Márton
könyvkereskedése,
a lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetési pénzek és hír-
adások küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
(Külföldre) 6 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes lap ára 10 kr.

Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítottak.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.

Nyitottéri cikkek
soronként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Az ezredév és a székelyek.

A folyó 1896-ik év a nemzeti kegyelet, megemlékezés és hála éve. Öröm évnék kell vala ennek lenni, mint az emberiség hatezer éves történetének viharos életfolyamában a „jubileum”, „annus jubilaris” nevek alatt már az ókori pogány népek később keresztény nemzetek közéletébe átment jubiláris évek a kiengesztelődés, a bünbocsánat, a béke — évei.

Bármennyire iparkodunk lelkesedésünk tüzét meggyújtani, honszerelmünk lángját magasan lobogtatni, lelkünk világát ünneplés hangulatba hozni; az a hangulat nyomott, erőltetett, a lángot borongó homály környezi, a tűz lankadt, a lelkesedés nem őszinte, nem salaktalan. Igen, mindezek nem felelnek meg egy küzdelmes évezredet jó és balszerencse között átélő kultur nemzet ezer évi fennállását ünneplő öröm mozanatának. Csak leigázott, elcsigázott, elnyomott, rabszolga népek életében felszálló, megnyilatkozó halvány öröm, rideg hangulat, nehézkes téli mosoly a jobb jövő, a feltámasztás minden reménye nélkül, hasonló ehhez.

Mint forró nyári napon, kitörő nagy viharok előtt a villámokkal telített és lankasztó légáram az emberi szervezetre ugyan, úgy nehezedik a jelen idők jele és eseményeinek nyomása a nagy nemzettestre. Hirdetik, hogy ünnepe, nagy ünnepe van a magyar nemzetnek, de alig érzik valaki, a spekulánsokon vagyis azokon kívül, kik részen állanak mindenütt, hogy a nemzeti erő termékeit, annak véres verejtékével összehordott fillereit elzsebeljék, kihasználják.

E nemzeti hangulat bennünket széke-

lyeket sem hagy érintetlenül. Mi is, kik a hunok neve alatt először (371 körül) bejött s Attila halálával (444. körül) itt maradt 1500 éves, tehát másfél évezredes unokái vagyunk az ázsiai magyar-hun-scitha nagy népfajnak, a közös nemzeti összetartozandóság s ma teljes életközösség eszméjének hatása alatt a magyar nemzetől elválaszthatlan közös érzelmek között ünneplünk és ha már a székelyek bejövételének másfélévezredes évfordulóját hivatkozva különleges székely nemzeti ősiségünkre és hagyományos, a magyarokénál jóval messzibb visszamenő multunkra, külön székely nemzeti jubileumot nem is tartunk s annak különleges megtartásához alig van is kilátásunk, de minden esetre e közös nagy nemzeti évfordulati ünneplés alkalmából meg kell emlékeznünk önmagunkról is. Ezt annyival is inkább meg kell tennünk, mert az isteni gondviselés a hová tovább jobban és jobban velünk egybe olvadó magyar nemzet történetében számunkra igen kimagasló s mondjuk igazán oroszán részt juttatott. Isten szövé a népek és nemzetek történetét, Isten küldött bennünket először az ázsiai nemes scitha faj európai kultur misziójában, Isten ékelt be ide bennünket a bércek világába, a sasok fészkeibe, kelet barbársága és nyugot kulturája közé szellemi közvetítőül és egyúttal ama két világ elem nyers erejének mérkőzésénél védőbástyául, sziklafalul az egymásra csapódó erők hullám veréseinek felfogására, tulcsapongásaiknak mérséklésére, az egyensúly fentartására. Ha a magyar nemzet ünneplésében ebben mi is osztozunk, bizony akkor nekünk székelyeknek kétszeres okunk lenne az ünneplésre, ha a sziklákhoz lánczolt sasnak, melyet Isten a bér-

cek és sziklák szabadon uralkodó királyává tett vala, ünnepe lehet.

S mert hát mégis csak sas nemzenek a sasok, és a sas lánczain is csak sas marad, ünneplünk az ősi nagyság, függetlenség és hamisítatlan szabadság vigaszt, lelkesedést nyújtó eszméből reményt merítve egy jobb jövő iránt. Ünneplünk, hála kebellet eltelten a népek Istene iránt, és ünneplünk bizonyára méltó kifejezést nyer, ha az ő székely nemzeti szabadság madéfalvi vértanúinak emlékét e jubiláris év folyamán felállítva a nemzeti kegyeletnek, az unokáknak honszerelmünk lobogó tüzeinek melegével és fényével átadhatjuk. Legyen ez nekünk ezer, vagy ha úgy tetszik másfélezer éves ünneplésünk kifejezése és maradandó emléke.

—s.

Calico-estély.

Csik-Szereda, febr. 3.

A csikszeredai korcsolyázó egyesület által saját pénztára javára folyó hó 1-én rendezett calico-estély az idej farsang történetében valóságos esemény; még pedig kiváló jelentőségű fényes esemény számba jön.

Karneval herceg a korcsolya sport szorgalmas bajnokai által rendezett estélylyel vonult be ez idén, s kísérete oly szép, oly kedves és elragadó volt, hogy a rendezőknek keble méltán telt el a legnagyobb elragadtatás és büszkeség érzetével.

Hogyne. Hiszen egyszerű karton bál volt hirdetve, s hozzá még a kartonok szövete és színe is elő volt írva a megjelenni akaró bájos hölgyek számára és ez az előírás bevált teljesen, sőt mi több — hitünk szerint — ez volt egyik legnagyobb előmozdítója annak a sikernek, mely az 1-én lezajlott kellemes estélyt jellemezni van hivatva.

Igen, mert bár a calico-estély rendezésének első hírére, különösen a hölgyek által viselendő ruháknak a rendezőség által történt kötelező meg-

A „CSIKI LAPOK” TÁRCZÁJA.

Egy csiki székely Szt. Péter templomában.

— Elmondja E. Kovács Gyula. —

(Folytatás.)

Háromat játsztam egymásután. Hétfőn, kedden, szerdán. Három nap következett rá: csütörtök, péntek, szombat, melyen nem volt semmi dolgom. Hallottam valami zsongódi furdóról, mely háromnegyed órányira esik Szeredától. Azbejné is nagyon dicsérte. Kapom a kis táskám! ki gyalog Zsongódra. Törvényszéki épület közelében haladva és bekanyarodva: „bravo Don Caesar! Éljen Don Caesar” édes kiáltás cseng felém! Boldog érzés fut rajtam végig. Kíváncsian tekintetem körül, de nem látok senkit.

Akárki légy!

Köszönöm: gondolom kedves Don Caesar! s boldog álmódok között kilencz órára csakugyan kiérek Zsongódra. Egészen kezdetleges, de nagyon kedves, barátságos kis furdóbély. Bebarangoltam a környéket, megfürdöm s majd a hűvös lombosabb rejtekeiben ebédig elmélázom az időt, véletlenül igen kellemes kis társaságba jutottam. Alkonyatkor sejtelem siklott át szívemen: istenem! Itt talán még ki is nyújtzkodhatnám. — Szólitom a vendéglőst:

Van-e kényelmes szobája éjszakára?

Van akár hat is uram! Bár né volna!

Na hát rendezzen be egyet nekem. Ha szunyog van benne, kergesse ki és mindenképp feleltessen jó ágyat.

A vendéglős indul.

Megálljon csak! Hosszu-e az az ágy?

Rám bámul.

Na mert nem minden ágy hosszú. Én ismerem egy —

— Már a milyen szokás. — Bele fér az ur! Hiszem, hiszem csak menjen.

És csakugyan leirhatlan boldog meglepedés közt szenderültem álmorra; s egészen ujjászülvette ébredtem föl.

Reggeli séta után újból bevonulok az egysejtű furdó kabinba s fürdöm mint egy Marat. Elmerülésből egyszer csak sebes lábdobaj majd kopogás a kabinom zárt ajtaján, riaszt föl.

— Kovács ur! Kovács ur! Itt van?

— Itt! Mi baj?

— Semmi, semmi! Csak hogy mégtaláltam. Már a szeredai furdóban is kerestem. Tessék hamar felöltözni. Molnár József a képviselő keresi mindenfelé. Azt mondja, hogy délelőt okvetlen találkozni akar Kovács urral. Eddig nem volt itthon.

— Jó, jó! Hát csak üljön le ott a kis étkező helyen. Mindjárt kész leszek és megyünk. Kocsin jött?

— Igen! A képviselő urén.

— Helyes, hát csak várjon.

Molnár József... nem ismerem. Bizonyosan a volt Molnár Györgynének Kresisowszky Borcsának a férje lesz; annak az igéző modoru kellemes asszonykának, annak a felejtethetlen kedves-ség művésznőnek, a ki nélkül a budapesti nemzeti színházban a hírbéd „Váljunk el” című francia vígjáték soha se részesült volna oly rendkívüli fogadtatásban, a kinek „Cyprien”-je ma is megközelíthetlen magaslaton áll. Az lesz, az! Egészen kiderülve, megfrissülve a váratlan viszonzítás reményétől, ültem kocsira és érkeztem a képviselő kényelmes uri lakására.

— Kedves barátom! Nagyon sajnálom, hogy csak tegnap este érkezhettem haza. — S így

semmit sem tehettem, hogy otthonosan érezd magad a mi szegényes Szeredánkban. Tekintsd magad családod tagjának. Én és az öcsém Molnár Akos, meg a kik itthon vagyunk — mert a feleségem — a ki kollégád volt Pesten, — már Borszákon időzik — de itt van helyette háziasszony-nak Flóra, a Molnár György nagybátyám leánya, — mi mind rajta leszünk, hogy ne unatkozzál.

Nem is tudtam mit mondjak, csak olvadoztam e nem is álmódott vendégszeretet melegében.

Molnár Flóra sugár pálmászerű hajlékony természetével, beszédes, szép kék szemével, minden affektáltság nélküli bájos viselkedésével; Akos az életelevenség viruló színével arczán, lelkében a jószág lobogásával, egy tökéletes dzsentrifin minden szeretetreméltóságával úgy elbájoltak, hogy én nem is Csik-Szeredában, hanem legalább is a menyország előcsarnokában képzeltem magam. Ebéd után feketére kiültettek az áltány egy szögletébe, abba a kényelmes karosszékebe, melyben a boldogult Molnár György szokta volt kávéját csibukozva elköltögetni. Igaza volt a derék művész kollégának, feleséges látvány tárul itt Csik-Somlyó festő hullámzatos tájékaiból.

Később meglátogattuk a földszinten lakó idősb Molnár Józsefet, a Józsi édesatyját, Csik-megye köztisztviselőben élő főorvosát, ki minden szepnek, jónak, hasznosnak főfő előmozdítója, ifjabb korában a színművészetnek s a Szeredába került vándortársaságoknak áldozatkész műmecénása.

Unalomról többé szó sem lehetett. Boldog valék.

Másnap meglátogattuk Mikó Bálint főispánt Zsongódon, a Mikó-család ősi kastélyában, azután való nap ott is ebédeltünk. Voltunk legalább barminczan. Oly társaságban, minőt bármily magasrangú ember is csak igen ritkán élvez, Mikó Bá-

állapodására, itt-ott el is hangzott egy-egy bájos ajakról a kérdés: „honnan veszik fiatal uraink a jogot megszabni, hogy milyen ruhát öltsék magamra? Mégis felöltötték azt a legtöbben, felöltötték, mert hát olcsó volt és mégis nagyon szép s így czélszerűnek bizonyult.

Esti 8 órakor már kezdett bevonulni az „Arany csillag“-nak zászlókkal, zöld ágakkal, korcsolyákkal stb., stb. vel fényesen és izléseesen fel-díszített termeibe a közönség s 9 órára a szoron-gásig tele voltak a termek. Ekkor az estély véd-őkei is megérkezvén, Salamon jól szervezett ze-nekara rázendítette a csárdást. Megeredt a jó ke-dély és tánczkedv, tüzesen járták a párok egész világos virradtig. Soha a „Csillag“ termei ekkora közönséget még be nem fogadtak, úgy, hogy csak bámultak a nagy sokaságot és kérdezték egy-mástól: hogy is lehet kis városunknak ily nagy és díszes bálzó közönsége?

Lapunk szüktere nem engedi leírni mind ama sok szépet és kellemest, mely a „calico-estély“-t mindenkinek emlékeztetéssé teszi, de azt még sem tehetjük, hogy ne adjuk — a mennyiben emléke-zetünk cserben nem hagy — a jelen voltak név-sorát; ott voltak, és pedig:

Asszonyok: Almássy Zsigáné, Baktsi Gás-párné, Baktsi Erzsé, özv. Baló Aladárné, Bartha Ignáczné, Báthory Gusztávné, Biális Ákosné, Bo-gády Gyuláné (Somlyó), Bohácsék Lajosné, Cziko Sándorné (Mindszent), dr. Csiky Józsefné, Dapsy Frigyesné, Deutsch Adolfiné, Drágois Liviusné, En-des Józsefné (Szentimre), Élthes Zsigáné, dr. Filep Sándorné, özv. Gözsy Béláné, Györffy Ig-náczné, Jakab Antalné (Szentimre), Jerzsák Já-nosné, Kovács Györgyné, Kovács Lajosné, Lázár Domokosné (Taplocza), Lenkey Lajosné, Márton Ferenczné (Szentmárton), Mihály Ferenczné, Mi-nier Gáborné (Szentmihály), T. Nagy Imréné, Pap Domokosné, Pap Andrásné (Somlyó), Pauszné Mikó Ilka (Zsögöd), Pazár Lászlóné (Gyimes), Potoczky Antalné (Szépvíz), Pohl Antalné, Szabó Gézáné, Székely Endréné (Szentimre).

Leányok: Bartha Irén, Bocskor Mariska, Bo-gády Etuska, Böhthy Juliska, Cziko Teréz, Deutsch Jenni, Domokos Róza, Élthes Irma, Ferenczy Ilka, Fuszl Tilda, Fuszl Tini, Fuszl Berta, Gál Irén, Gözsy Lórika, Handel nővérek, Iványi Ilona, Lázár Mariska, Lakatos Anna, Márton Anna, Nagy Ilonka, Nagy Lina, Novotny Mariska, Pazár Ilona, Pohl Jolán, Pohl Margit, Sántha Róza, Sámuel Juliska, Székely Margit, Székely Irén, Zöld Regina.

A Korcsolya-egylet által rendezett calico-estélyen felülhíztettek: Mikó Bálint 15 frt. Gyárfás László, Lázár Domokos 10—10 frt. Káhn Henrik 5 frt. Pohl főmérnök, Strasser Kamilló, Kovács János r. k., Barcsay Károly, Fridman Jakab kávé-s 2—2 frtot. Élthes Zsigmond, Bándy Vazul, dr.

lint a valódi székely főúr kiváló mintaképe. Nő-vére Mikó Ilona, hódolatra gerjesztő junói alak.

Szombati programunk az lett, hogy meggyünk Tuznádra a fürdőbe. Két kocsi-val, egyiken Szent-miklósi törvényszéki bíró nevével, a másikon Mol-nár Józsi, Molnár Ákos és én.

Jósi előre értesítette Csik-Csatószege, mely a tusnádi utnak éppen közepén esik, az ő jó emberét, Incze Ignácot, hogy várjon bennünket egy kis villás reggelivel. Hogy kiféle, miféle tulaj-donképen, arról nem tájékozott, csak azt mondta, hogy „jó embere“.

Tíz óra körül behajtatunk egy minden tekintetben jó módra mutató, tágas nagy udvarba. Meg-állunk a nem kastély, nem uri, de tehető állapot jelző — alföldi kifejezés szerint — gazdag paraszt lakásba.

Incze Ignác őszinte örömmel, boldog meg-elégedéssel sürgölődött körülöttünk. Olyan negyven év körül, szálas, derék növésű férfi, egészséges, életvidor arczczal, egyszerű, gondos, tisztességes székely köntösben. Jósi bemutat neki és felesé-gének is, ki egészen hozzáillő, nyájas, előzékeny háziasszony volt.

Incze nekem csakhamar feltűnt. Viselete, be-széde, lársalgása egészen biztos, minden zavar és elfogultság nélkül, a mi hasonló állású, hasonló öltözetű embernél abnormitás. Éreztem, hogy itt nem szükség alkalmazkodnom. Egy nivón állunk.

A villás reggelire adott marha peccsenye úgy volt készítve, a hogy csak az édesanyám szokta s melyhez hasonlót Csik-Csatószege az Incze uram házáig nem ettem. Különböző finom szeszek és ha-misítatlan, tiszta, jó borok. Olyan meszeszerűnek, megfoghatatlannak tetszett minden, a mit láttam, hallottam; varázs-italnak, ambróziának minden, a mit ajkammal érinték.

(Vége köv.)

Csiky József, Kovács József hadn., Szabó Géza, Meskó Kálmán, Csörgő István r. s. 1—1 forint. Kencse főhadnagy, Potoczky Antal, Damokos Ist-ván. N. N., N. N., N. N. 50—50 kr.

Jegyekből befolyt . . . 111 frt 50 kr.
Felülhíztetés 60 frt — kr.
Összesen 171 frt 50 kr.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Adakozás a madófalvi emlékszóbor javára. A nevezett czélra következő adományok folytak be: Várdotfalva községtől 10 frt, Csobot-falva községtől 3 frt, Csomortán községtől 2 frt, Pálfalva községtől 2 frt, Bartis Lajos csikszent-mihályi kántor-tanítótól Csik-Szentmihályról a 82. sz. gyűjtő-íven 2 frt. 82 kr; Gidró Bonifác ben-czés főgimn. tanártól Esztergomból 9 frt 80 kr. Saját gyűjtő-íven adakoztak: Gidró Bonifác fő-gimn. tanár 2 frtot; Vojnits Döme b. főgimn. igazgató, Szabó Szilveszter, Ponghy Őzse, Csik-kász Villebáld, Rózsa Vitál és Gergye Lénárt ben-czés főgimn. tanárok 1—1 frtot; Schedl Arnulf, Várkonyi Odilo és Kardos Czelesztin főgimn. ta-nárok 50—50 krt; N. N. 30 krt.

Jelen számunkban ki van mutatva 29 frt 62 kr. Az eddigi gyűjtés 2861 frt 97 kr.

Főösszeg 2891 frt 59 kr.

Azaz: Kétezernyolczszázkilenczvenegy forint 59 kr.

Fogadják a nemesszivű adakozók a szent ügy nevében leghálásabb köszönetünket.

— Állandó választmányi ülés. A me-gyei törvényhatósági bizottság állandó választ-mánya folyó hó 8-án a vármegyeház tanácskozási kisebb termében ülést tart, melynek tárgyát a magyar állam ezer éves fennállásának emlékére ez évfolyamán tartandó ünnepélyek tervezete sze-rint a koronázás évfordulóján, június 8-án Buda-pesten végbemenő hódoló felvonulásban Csikme-gye törvényhatóságának lovas banderiummal való rész-véte iránti előleges intézkedés, illetve a törvény-hatósági közgyűlés elébe terjesztendő javaslat elkészítésének terve fogja képezni.

— Esküvő. Brassay János gyógykovács a II. Vilmos német császár nevét viselő 7. huszár-ezredben, Gyergyó-Tölgyesen január 30-án kötött házassági frigyét a kedves és művelt Mülfáy Gi-zával, dr. Mülfáy Sándor tölgyesi orvos nevelt leányával. Násznagyok voltak: Csörgő Venczel és neje s Ferenczy István és neje. Az egybekelést dr. Mülfáy Sándor házánál barátságos lakoma kö-vette, mely nagyon kedves és vidám hangulatban folyt le és őszinte pohárköszöntésekben sok jó kívánság hangzott el a boldog pár szerencséje és egészségéért. Az új pár férje állomása helyére, Bécsbe utazott el. Állandó szerencse és boldogság kísérje frigyüket!

— Városi bál. Városunk tanácsa az idén is megtartja az ugynevezett „Városi bált“, melyen az intelligencia és a polgárság színe-java mindig megszokott jelenni. A megelőző évekből tudjuk, hogy a városi bál minden tekintetben a legsike-rültebb mulatságok közé tartozott, melyen a nagy-számu közönség fesztelen jó kedvvel mulatott. Az idén a városi bál február 15-én a „Csillag“ ven-déglő nagytermében fog megtartatni. A rendezőség élén a város polgármestere áll. A rendezőség a multság sikere érdekében nagyban buzgolkodik. A meghívók közelebről szét fognak küldetni. A szép sikerrel biztató, fesztelennek ígérkező mulat-ságra előre is felhívjuk a közönség figyelmét.

— Lakbér osztályozás Szeredában. Annak idején megirtuk volt, hogy a katonai lak-béreknek a változott viszonyokhoz képest leendő új osztályozása és illetve felemelése végett Sze-reda város tanácsa s a helyben állomásozó hon-véd zászlóalj parancsnokság kezdeményezése foly-tán pénzügyi és katonai, valamint közigazgatás tisztviselőkből alakított bizottság a puhatolást meg-ejtette s javaslatát a honvédelmi miniszter urhoz terjesztette elő. Ennek eredményeképen sajnálat-tal közölhetjük, hogy a honvédelmi kormány a tervezett lakbér felemelést egyszerűen elejtette, azt hozván fel okul, hogy az 1895. évi XXXIX. t.-cz. 7. §-ának b) bekezdése követelményeinek nem lett megfelelő, mennyiben nem igazoltatt, hogy a tisztek közül többen tényleg természetbeni lakásokat vennének a várostól igénybe, és hogy az ezen lakások nagyobb része után a város ré-széről fizetett lakberek magasabbak lennének azon

különbözet felénél, mely a várost bérszabás sze-rint megillető térítési díjak és a közvetlenül ma-gasabb bérszabályzat szerint járó lakberek között fenn áll.

— Katona szabadítás Brassóme-gye-ben. Szenzációs hírt közölnek a „B. H.“ ban Brassóból a hétfalusi járásban üzött katona sza-badításokról. A közlemény szerint Henter Gábor főszolgabíró állásától felfüggesztetett, mire okul szolgált azon eset, hogy 12 hétfalusi román ka-tona szökevényt a csendőrség lakásukon elfogott s átadta a Brassóban állomásozó 12-ik ezred ottani század parancsnokságának, ki azokat besoroztatta és Bécsbe küldötte az ezredhez, hol nemcsak töb-bet szolgálni tartoznak, hanem egyuttal szigorú büntetésben is részesülnek. A mint írják az elfo-gatások hírére több a katonai szolgálat alól ki-bujt fiatal ember szökött át nevezett községekből Romániába, s Maurer Mihály brassómegei főispán ellen, kit a miniszteriumhoz is e miatt felhivattak, azon képtelennek látszó hírek terjesztetnek, mintha a tömeges katona szabadítások az ő tudtával tör-téntek volna, minék józan telfogás mellett hitelt adni alig lehet.

— Tűzoltó-egyleti bál. A gyergyószent-miklósi tűzoltó-egylet a minden évben rendezni szokott bálját f. hó 1-én a község ház nagytermé-ben tartotta meg. E bál népies színezete, érde-keessége, valamint az ott uralkodni szokott feszte-len jókedv által közkedveltség és jó hírnévre tett szert. A mostani sikerült bál e jó hírt nem ho-mályosította el s így méltán sorakozhatik a ré-giek mellé. A rendezőség, melynek élén dr. Tiltscher Ede főparancsnok, Hozó Pál alparancsnok, Simon Balázs főbíró állottak, buzgósága által nagyban előmozdította a sikert. A terem szépen fel volt díszítve, a tűzoltók csinos egyenruhában jelentek meg, a mi a mulatságnak külső díszül szolgált. A báli közönség a társadalom különböző osztályait egyesítette, s mint máskor, úgy ezen alkalommal is az intelligens osztályból sok nézője volt a tűz-oltók multságának. A tánczosnók az idén sok szép és takaros székely leánnyal szaporodtak meg. Azt is örömmel lehetett látni, hogy az egy-letnek sok intelligens fiatal ember is tagja, kik a székely legényekkel, ha kell együtt oltják, a bál-on pedig együtt gyujtják a tüzet, a mi nekik nagy-szerűen sikerült; mert a vig dana, zene, táncz még reggel 8—9 órakor is folyt a a fiatalság — bortól és szép lánytól hevülve — még ekkor ropta a tánczot. A látogatottságát emelte az olcsó és jó bor, mert az egylet maga vette s a vételáron áru-sította. A belépő díj is csekély, csak 30 kr volt s így is 100 frtot megütötte a bevétel. A siker min-den tekintetben oly kedvező volt, hogy tűzoltóink a farsang elmúltával az idén is el fogják mondani, hogy mégis csak a tűzoltó bál volt valamennyi között a legjobb, legvidámabb.

— A csikkarczfalvi „Olvasókör“ sa-ját pénztára javára 1896. évi február hó 9-én (vasár-nap) szini előadással egybekötött tánczmulat-ságot rendez. Ez alkalommal színre kerül „A falu rossza.“ Eredeti népszimű dalokkal, tánczzal 3 felvonásban. Személyek: Feledi Gáspár, gazdag fa-lusi földmivelő Gál Márton; Lajos, Boriska, gyer-mekei Paláncz Sándor, Lakatos Etelka; — Bálki Tercsi, árva, Feledi gyámsága alatt Kándó Katinka; — Göndör Sándor, szolgalegény Lázár Dénes; — Finum Rózi, menyecske dr. Szabóné; — Csapo, gazda ember Gál Antal; — Tarisznyásné Tompos Róza; — Csapóné Asztalos Anna; — Sulyokné Csibi Lajosné; — Egy öreg paraszt X. X.; — Me-gyei csendbiztos Antal Gergely; — Kónya, kántor-tanító Boltresz István; — Gonosz Pista, bakter Bol-tresz Ferencz; — Gonoszné Gál Antalné; — Csere-bogár Jóska, szállópásztor Mihály András; — Czene, cigány primás Ferenczy Béla; — Adus, vén cim-balmas Potka Tamás; — A „makkhetes“ korcsma-ros Ferencz József; — Jóska, béres X. X. Törté-nethely: Felső-Borsód vidéke. — Idő: Jelenkor. — Az első és második felvonás között egy évi időköz. Belépti díj: személyenkint körszékre 80 kr, zárt-aszókra 60 kr. Kezdeté este 7 órakor.

— A gőzmalmok végőrája. Németor-szágból oly hír érkezett, mely a gőzmalmoknak, de minden más malomnak is halálát jelenti, ha a hír igaz. Valamelyik német mérnök ugyanis olyan szerkezetet talált fel és szabadalmaztatott, mely-lyel közvetlenül a gabona szemből lehet kenyéret sütni, melynek még az a nagy előnye is meg van a mostani kenyér felett, hogy még izletesebb és táplálób. Hogy ez a ke-nyér miképp készül, az egyelőre még a feltaláló titka.

— **Sajtó hiba.** Lapunk múlt számában a Ferenczi Károly ur közleményében 20% helyett 30% olvasandó.

— **Nyilvános köszönet.** Kopacz Lukács urnak Gy.-Szentmiklós. A nagysomkúti tüzoltó-egylet javára küldött 2 forintot megkaptuk, fogadjon örökre köszönetünket. A parancsnokság megbízása folytán: Liebl Ede, alparancsnok. Katona János, pénzt.

— **„Az iskola pénze“** című nyilttéri cikkre, mely a „Csiki Lapok“ ez évi 5-ik számában Bálinth Lázár neve alatt jelent meg, a jövő számban felelek. Csizsér Pető.

— **Szerk. izenet.** Ferenczi Károly urnak Gyergyó-Szentmiklós. Kérésére szívesen kijelentjük, hogy mult számunkban foglalt közleményében nem a gazdasági egyesület elnökére akart célozni. Az ilyent azonban jobb mindig a cikk írásakor kifejezni, hogy ne kelljen azután helyreigazítani, mert minden ilyen apró helyreigazításnak állandó rovatot nem nyithatunk.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL*)

Felvilágosításul.

— Egy tbbiz. tag urnak. —

Miután Ön multkori cikkével a Köllő Ignác ur védő ügyvédjévé avatta fel magát: igen kérem legyen szives ezen felvilágosítást becses figyelmére méltatni és a logika törvényei szerint értelmezni.

Én Köllő Ignác kir. aljársbíró urról kezdettől fogva csak azt állítottam, hogy a lefolyt tisztújításnál korteskedett, — a mi köztudomású tény — és senkit sem támadtam meg a véleménynyilvánítás miatt. Distinguáljunk uraim! Azt hiszem Ön ismeri a bírói függetlenségről szóló 1869. évi IV. t.-cikk rendelkezéseit és annak indoklását. Legyen szives újra átolvasni s meg fog győződni arról, hogy a „bíró tagja lehet ugyan a törvényhatóságnak, de kiküldetéseiben, politikai gyűlekezetekben részt nem vehet.“ Tehát a „bírói rész vehet a törvényhatósági életben, véleményét megmondhatja, de a választó közönséget kapacitálnia, a vármegyeházán megontásával fenyegetőznie, — engedje meg tisztelt uram, nem szabad. És én ismét csak azt mondom, ez az igazság, a mely törvényen alapszik.

Meg lehet, hogy én jártam önnél a tisztújítás előtt, mert jártam másakhoz is. Ezen az uton nem én voltam első. Engem személyesen nem ismert a biz. tagok nagy része. S ha magamat egyik másik választónál beajánlottam: hitem szerint nem vétettem sem hivatali állásom, sem a tisztesség ellen. A ki más véleményen van: dobjon követ reám.

Ne taszítanak vissza uram a bírói kart abba a ragadós sárba, honnan a törvényhozás 1869-ben kiemelte és a függetlenség magaslatára felemelte.

Bartalis Ágost.

*) Az e rovat alatt megjelentekért csak a sajtóhatóság irányában vállal felelősséget a szerk.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
DR. BOCSKOR BÉLA.
FŐMUNKATÁRS GYERGYÓBAN:
HOCHSCHILD LAJOS.
KIADO- és LAPTULAJDONOS:
GYÖRGYJAKAB MÁRTON.

NYILTTÉR.*)
Kenyér irigység.

Folyó évi január hó 23-án az alispáni iktatóra következő beadvány érkezett:

(Felseten) „vét. jan. 23. 1896. 363/I. ai. szám. Nagys. Becze Antal alispán urnak Helytt. Sürgős kérése Dr. Fejér Antal, Nagy Sándor és Dr. Csiky József csikszerepai ügyvédeknek, melyben a tisztí ügyésznek a privát praxistól való eltiltását kéri. 1 példány. (Belül) Nagyságos Alispán Ur! Dr. Bocskor Béla megyei tisztí ügyész még e perczben is nemcsak a folyó privát pereit folytatja, hanem új pereket is vállal. Minthogy azonban a törvényhatóság határozata szerint a tisztí ügyésznek privát pereket vállalni vagy a megkezdettet folytatni nem lehet, tisztelettel kérjük: méltóztatásuk a tisztí ügyész urat a privát perek folytatásától azonnal eltiltani s erről a m.-vásárhelyi ügyvédi kamarát is a névjegyzékből leendő törlés végett értesíteni.“

*) Mint e lapnak felelős szerkesztője a lap hátsó oldalán szabadon rendelkezem, még is e cikket nemcsak személyi jellegénél fogva, de főleg azért, hogy az „audeatur et altera pars“ elvének szükségessége válható alkalmazása is helyet foghasson: teljes, tehát nemcsak a sajtóhatósággal szemben, felelősség terhe alatt közlöttem e rovatban. Szerk.

teni. Tisztelettel Dr. Fejér Antal s. k. ügyvéd, Nagy Sándor s. k. ügyvéd, Dr. Csiky József s. k. ügyvéd.*

Ezen most saószierint idézett beadvány nekem panaszolt tisztí ügyésznek folyó évi január 27-én a déli órákban jött tudomásomra. Miután pedig én tisztí ügyészszé történt megválasztásom joghatálya kezdetének, s illetve tisztí ügyészi állásom elfoglalásának napjától, vagyis 1896. január hó 1-től kezdve egyetlen egy új privát pert is el nem vállaltam, s miután tudatával bírok és birtam annak, hogy a fenti beadványnak: „még e perczben is új pereket is vállal“ kifejezései az igazsággal homlokegyenest ellenkező ráfogást képeznek, mindjárt ezen valótalan állítás tudomásomra jöttének órájában, tehát január 27-én délben Dr. Fejér Antal ügyvéd urat nyilt utcán, Jerzsák János kir. törvényszéki bíró ur és Künzler László kir. trvszéki írnök ur jelenlétében szóbelileg h a z u g n a k neveztem, Nagy Sándor és Dr. Csiky József ügyvéd uraknak pedig ugyancsak jan. 27-én délben egy-egy Kozmucza Péter kir. trvszéki bíró ur és Székely Károly árvaszéki ülnök ur előtt szóról-szóra felolvasott s előttük lezárt, nyomban 757. és 758. sz. alatt postára is adott ajánlott levélben következőket irtam:

„Minthogy ön a Nagys. alispán urhoz intézett beadványában azt állította, hogy a kezemen lévő pereknek kívül újabb pereket is folytatok, ezen állításáért önt ezennel hazugnak nevezem. Dr. Bocskor Béla s. k.“

Ezen leveleimet czimzettek — miként arról a postai kézbesítő könyvből meggyőződtem — még a feladás napján, tehát 1896. január hó 27-én kezűkhöz vették.

Dr. Csiky József ügyvéd ur a levelém vételét közvetlenül követő napon, 1896. jan. 28-án d. u. 4 órakor, tehát 24 órán belül megbizottait: Dr. Kánya János és Györfly Sándor urakat hozzám küldvén, ezek és én megbizottaim, t. i. András Mózes m. kir. honv. százados és dr. Molnár Károly urak az ügyet tárgyalás alá vették s ezek alapján az ügy köztem és Dr. Csiky ügyvéd ur között a lovagiasság szabályai szerint békés uton elintéztést is nyert, mely elintéztés eredményeként: Dr. Csiky ügyvéd ur folyó február hó 1-én az alispáni iktatóra következő beadványt nyújtotta be:

(Felseten) „vét. febr. 1. 1896. 1149/I. ai. sz. (Belül) Nagyságos Alispán ur! A Dr. Bocskor Béla megyei tisztí ügyész ur ellen intézett beadványban foglalt amaz állítást, hogy „nevezett ügyész ur a kezén lévő folyó pereknek kívül — újabb pereket is folytat“, szerzett meggyőződéseim alapján oda javítottam ki részemről, miszerint ügyész ur ilyeneket 1896. január 1-től kezdődő joghatályllyal történt megválasztásától egyáltalában nem tett folyamathat s nem is folytat. Csik-Szereda, 1896. január 31-én kiváló tisztelettel Dr. Csiky József s. k. ügyvéd.“

Dr. Fejér Antal ügyvéd ur az ellene intézett és fennebb leirt inzultus következtében megbizottait: Dr. Kánya János és Molnár Ákos urakat szintén hozzám küldötte, s nevezett urak az én megbizottaimmal: András Mózes és dr. Molnár Károly urakkal az ügyet szintén tárgyalás alá vevén, a tárgyalás alapján az ügy köztem és dr. Fejér Antal ur között lovagias eljárás szerint szintén békés uton elintéztetett, és pedig dr. Fejér ügyvéd urral is oly módon, hogy nevezett ügyvéd ur egy a dr. Csiky József ur által beadotthoz mindenekben hasonló s ugyanazonos tartalmu, f. hó 4-én alispáni iktatóra adott beadványban kijelentette, mikép azon állítását, mintha én tisztí ügyészszé történt megválasztásom joghatályának kezdete, vagyis 1896. január 1-ső napja óta új privát pereket is elvállaltam volna és folytatnék, visszavonja.

Ezek szerint dr. Fejér Antal és dr. Csiky József urak elég bátorsággal bírtak tévedésüket beismerve, jóvátenni. Nem így történt azonban Nagy Sándor urral, mert:

Nagy Sándor ügyvéd ur a fentebb szószierint idézett és általa január 27-én vett levelemre az általam január 29-én esti 1/4 órákor vett következő ajánlott levéllel válaszolt:

„Ca.-Szereda, 1896. január 28. Tekintetes Dr. Bocskor Béla urnak Helyben. Tegnapról kelteazve hozzám küldött levelével is csak azt árulja el, hogy önnök az ügyvédi tisztességről nagyon homályos fogalmak vannak. Valamely állítást nem sértéssel, hanem czáfolattal szokás megdönteni, — de mert czélzatosan és alaptalanul sértetet, leaz gondom a maga utján — mindenesetre pedig miután a tisztesség és lovagiasság utjáról letért — bírói uton elégtételt szerezni, addig is nem az Ön kedvéért, hanem magam iránti kötelességből jelentem ki, hogy soha semmit sem szoktam mondani, vagy állítani — s plane — tényeket, mig annak valóságáról előlegesen meg nem győződtem. Nagy Sándor s. k.“

„Czimzett e levelet 1896. január 29-én 1/4 órákor este bontotta fel előttünk. 1896. 29/I. Dr. Filep Sándor s. k. Molnár József s. k.“

Megjegyzem mindjárt e helyen, hogy ezen levél január 28-ról van kelteazve, de — mint a levelet felbontás után láttamozó Molnár József képviselő és Dr. Filep Sándor járás orvos uraknak általam felmutatott s nálam bármikor bárki által is betekintheő levélborítékon található postai kelti be-

tüzöböl kitünik — nem január 28-án, hanem január 29-én lett postára adva.

A tényállásnak fentebbiekben adott pontos és időrendben történt előadása után:

azt, hogy az ügyvédi tisztességről nekem, vagy Nagy Sándor ügyvéd urnak vannak-e homályos fogalmak?

azt, hogy valamely állítást nekem áll-e kötelességemben czáfolni, vagy az állító félnek kell bizonyítani?

azt, hogy Nagy Sándor urat czélzatosan és alaptalanul sértetettem-e?

azt, hogy a tisztesség és lovagiasság utjáról én tértem-e le, vagy Nagy Sándor ur tette ezt?

azt, hogy Nagy Sándor ur azon kötelességet, melylyel minden becsületes ember önmaga iránt tartozik, miként teljesítette?

azt, hogy Nagy Sándor urnak „soha semmit sem szoktam mondani — s plane — tényeket, mig annak valóságáról előlegesen meg nem győződtem“ szavaiban önérzetes hangon kifejezett állítása meg felel-e a valóságnak, vagy sem?

szóval ezen a választások balsikere miatt, s főleg kenyér irigységéből keletkezett és általam qualificalni nem kívánt ügyet elbírálni, a felett ítéletet mondani: a nagy közönségre bizom s az elhangzó ítéletnek felemelt fővel, nyugodtan nézek elébe.

Csik-Szereda, 1896. február 4-én.

Dr. Bocskor Béla.

Benedek Sándor urnak Gy.-Szentmiklósan.

Elég sajnós véletlen reám nézve, hogy ezen becses lapnak f. é. 2-ik száma, a melyben csekély szolgálatomért köszönetet mond, csak ma jut kezembe. Mert — szó, a mi szó — az ilyen nyilvános köszönet úgy melegében jól eshetik. Az embernek a reputációja attól mintha egy kicsit megfiadznék. Caakhogy azt sem vehetők zokon, ha aztán egy-egy baklövésért lehordanának. Már pedig...

De előbb hadd mondjam el a Nazr Eddin törtéjét, a ki keleti ember volt s nagy móka. Ez a szomszédja üstjét egyszer kölcsön kérte volt s mikor azt visszaadta, hát mellé még egy irtomnyi üstöcskét is vitt. (Talán csak gyűszű volt.) Az örvendező szomszédnak pedig azt mondotta, hogy a nagy üst megfiadzott. Más alkalommal azonban a kölcsön kért üstöt sem adta vissza. A türelmetlendő szomszédot meg azzal fizette ki, hogy az üst — megdőglött. Az üst gazdája hiába perelt, mert Nazr Eddin komának abban igazsa volt, hogy a kinek az üst fiadzása jó volt, hát az a megdőlése ellen se protestáljon. Már pedig jobb, ha a reputáció... akarom mondani: az üst nem fiadzik, semhogy egyszer csak kimuljék.

Az Isten őrizze meg a szomszéd urat, de ha csakugyan „halálos“ beteg talál lenni s én leazek, a ki meggyógyítja, hát akkor egy néhány sor „nyilttér“ nem elég. Szentelhet akkor nekem legalább egy szép, hosszú vezércikket. Addig azonban, a mig ilyen csodát nem művelek, jó szomszédtól elég egy kézzszoritás.

Friss, jó egészséget kíván kész hive

Dr. Fejér Dávid.

Egy erdőfelügyelői állás tírese-
désbe jövén, felhívjuk mind azokat, kik **kellő képesítéssel** bírnak és ezen állást elnyerni óhajtják, hogy pályázatukat jelen év február hó 29-ig alatt irottakhoz adják be, évi fizetés 500 forint, természetbeni lakás az erdőn és a szükséges tűzifa, miután pénzkezeléssel van összekötve, 1000 forint biztosíték kívántatik.

Gyergyó-Alfalu, 1896. jan. hó 29-én.

Roth testvérek.

Ávéd János.

1—2

Szám 4672—1895.

tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a gyergyószentmiklósi „Hitelintézet részvénytársaság“ végrehajtónak, alfalvi Kiss Zaigmond (regőbb) végrehajtást szenvedő elleni 180 forint tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a csikszerepai kir. törvényszék (a gy.-szentmiklósi kir. járásbírószág) területén lévő, Gyergyó-Alfalu község határára fekvő, az alfalvi 1198. sz. telekkönyvben foglalt 18749. hrsz. alatti 15 forint; 18924. hrsz. a. 12 forint; 18929. 23928. hrsz. a. 481 forint becsértékű egész ingatlanokra az árverést a fennebbi becsértékben ezennel megállapított ki-

kiállási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi február hó 7-ik napján déli 9 órakor Gyergyó-Alfalu község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gy.-Szentmiklóson, 1895. évi okt. hó 23-án.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Páll Venczel,
kir. aljbiro.

2-1896. jk. szám.

1-3

MEGHÍVÓ.

A „Gyergyói első Takarékpénztár-Részvénytársaság” ar 1895-ik évi üzletéről

XVI-ik évi rendes közgyűlését

Gyergyó-Szentmiklóson, 1896-ik évi február hó 23-án d. u. 3 óratól kezdődőleg a Laurentzi-féle nagyteremben tartja meg, melyre a részvényesek tisztelettel meghívtnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitás.
2. Háromtagu bizottság kinevezése elnök által, a szavazati jogok igazolásának számbavételére.
3. Ezen bizottság jelentése folytán, ha a

közgyűlés határozatképes, a jegyzőkönyv hitelesítésére három tagnak megválasztása.

4. Igazgatósági jelentés az 1895-iki üzletéről, zárszámla és a nyereség-felosztás előterjesztése.

5. A felügyelő-bizottság jelentése.

6. Felmentvények megadása.

7. A felügyelő-bizottságnak újabb 3 évre megválasztása.

Az alapszabályok 19. §-a szerint a közgyűlés határozatképeségéhez legalább 400 részvényi képviselő és 20 részvényes személyes jelenléte kívántatik. A szavazati jog személyesen vagy két tanu által aláírt meghatalmazással ellátott megbízott által gyakorolható, kinek azonban részvényesnek kell lennie. Ily meghatalmazást csak távollévő, vagy meg nem jelerhető részvényesek adhatnak.

Nő részvényesek csak meghatalmazott, gondnokság vagy gyámság alattiak gondnokuk vagy gyámjuk, illetőleg ezek meghatalmazottjai, erkölcsi testületek megbízottjuk által gyakorolhatják szavazati jogukat; ez utóbbi esetben nem kívántatik, hogy a megbízott részvényes legyen.

Ennélfogva a t. részvényesek értesítetnek, hogy szavazataik gyakorolhatása végett „Igazoló-jegy”-üket — a törzkönyv 1895. decz. 31-iki kivonata szerint — részvénybemutató nélkül a közgyűlést megelőző három napon, a délelőtti hivatalos órák alatt, az erre felkért felügyelő-bizottságtól átvehetik.

Gyergyó-Szentmiklóson, 1896. jan. 27-én.

A „gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság” igazgatósága:

Görög Joachim s. k.
titkár.

Csiky Dénes s. k.
elnök.

Specialista sörvkötőkben!

Cs. és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabadalom! Kíttüntetett Brüsszel 1893. arany-érem és díszokmányal.

KELETI-féle sörvkötő
orvosi tekintélyekkel elismert, a legújabb életképes sörvkötő, nem csúszik, nem gyűrődik, nem nyomást és eltarthatósági szerkesztéséről fog sörvkötők hiányát.

KELETI-féle gummi-sörvkötő
idomítható protétával, szarvasbőrrel és biztonsági övvel.

Árak egyoldalu 6-8 frt, kétoldalu 12-16 frt.

Gyarmatban készülnek szexkivül: Mű-labak, műkezek, egyszeműtűk, (Hessing-féle rendszerű orthopediai) fülek, göcsér-harisnyok és mindenféle francia gummitűk.

Megrendeléseket pontosan és dírtelenül esküszöm!

KELETI J.
Cs. és kir. szab. külszervező és orvos-sebészeti műszerész. Póztet és sörvkötészet műhely.

BUDAPEST,
IV., Koronaherczeg-utca 17.

Sebészeti műszertár: Bostély utca (Károly-láktanya 15.)

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából az államtól engedélyezett

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

Kibocsátás 120,000 sorsjegy 45,007 három osztályba osztott nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

I. osztály		II. osztály		III. osztály	
1896. február 5-8-ig.		1896. márczius 11-14-ig.		1896. május 12-28-ig.	
1 egész	20.-	1 huszad sorsjegy	1.-	1 egész	60.-
1 fél	10.-	forint		1 fél	30.-
1 tized	2.-			1 tized	6.-
				1 huszad	3.-
				sorsjegy	forint

A nyeremények teljes adó- és illetékmenteséget élveznek és minden levonás nélkül fizettetnek ki; a húzások az állami hatóságok felügyelete alatt állanak és egy kir. közjegyző jelenlétében esztetnek meg.

Midőn a sorsolási tervezetet fennebbiekben közzé tesszük, egyben köztudomásra hozzuk, hogy a sorsjegyek mától fogva a falragaszokon jelzett elárúsítóknál a fenti eredeti árakon kaphatók.

Budapest, 1895. december 24.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Minden 3-ik sorsjegy nyer

Még soha nem létezett nyereményesélyeket

nyújt az államilag engedélyezett

Minden 3-ik sorsjegy nyer

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

45,007 három osztályba osztott pénznyeremény 9.200,000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben **Egy Millió** korona

Az I. osztály húzása			A II. osztály húzása			A III. osztály húzása		
1896. február 5-8-ig.			1896. márczius 11-14-ig.			1896. május 12-28-ig.		
Nyereménytervezet:			Nyereménytervezet:			Nyereménytervezet:		
Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona
1	80000	80000	1	100000	100000	1 jutalomdíj	600000	600000
1	60000	60000	1	60000	60000	1	400000	400000
1	40000	40000	1	40000	40000	1	300000	300000
1	30000	30000	1	30000	30000	1	200000	200000
1	20000	20000	1	20000	20000	1	100000	100000
1	15000	15000	1	15000	15000	2	40000	80000
1	10000	10000	1	10000	10000	2	20000	40000
2	8000	16000	2	8000	16000	5	10000	50000
8	4000	32000	8	4000	32000	10	8000	80000
10	2000	20000	10	2000	20000	34	6000	204000
13	1000	13000	13	1000	13000	100	2000	200000
100	400	40000	100	400	40000	200	1000	200000
860	200	172000	860	200	172000	2650	200	530000
9000	80	720000	9000	120	1080000	22000	150	3300000
10000 nyeremény összesen		12680000	10000 nyeremény összesen		1648000	25007 nyeremény és egy jutalom		6284000

Árak az I. osztályra:				Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes):			
1/1	1/2	1/10	1/20	1/1	1/2	1/10	1/20
20.-	10.-	2.-	1.-	60.-	30.-	6.-	3.-
forint				forint			

ajánlja és szétküldi az összegnek előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly, BUDAPEST, Szervita-tér 3.

5-5

Sürgöny-czim: Lottoheintze, Budapest.

Biztonság szempontjából ajánlatos, hogy a sorsjegyeknek ajánlott levélben való küldése kívántassék és a fenti megrendelésnél pedig portó és 3 nyereményjegyzékért 50 kr küldendő be.

Az első magyar osztálysorsjáték alkalmával tisztelt vevőim között a következő főnyereményeket osztottam ki: 400,000, 200,000, 100,000, 80,000, 50,000 koronások stb.

Sürgöny-czim: Lottoheintze, Budapest.